

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 17 Lutego v. s. 1826 roku.

WJADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet sanktpetersburskich jest dnia 9 lutego.

W niedzielę d. 7 lutego, Hrabia *Ludolf*, poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny N. Króla Jmci Obu Sycylii, Xiążę *Hohenlohe Kirchberg*, umocowany w teyże godności od N. Króla Jmci Wirtemberskiego i Pan *Godefroy*, minister rezydent miast adzeatycznych, złożyli NAYJAŚNIEYSZEMU CESARZOWI JEGOMOŚCI nowe swe listy wierzytelne; potem Xiążę *Wittgenstein Berleburg*, złożył CESARZOWI od J. K. W. Wielkiego Xiążęcia Hesko-Darmstadtzkiego, listy kondolencyjne z powodu śmierci CESARZA ALEXANDRA I, i listy z powinszowaniem JEGO CESARSKIEY MOŚCI wstąpienia na Tron. Ciż posłowie, otrzymali potem audyencye u NAYJAŚNIEYSZYCH CESARZOWYCH, równie jak i jenerał baron *Palmstierna*. Jenerał *Minkwitz* miał potem audyencyą pożegnania u JEGO CESARSKIEY MOŚCI i u NAYJAŚNIEYSZYCH CESARZOWYCH, a półkownik *Abrahamsohn*, przedstawiany był NAYJAŚNIEYSZEY CESARZOWEY Matce.

Radca stanu *Lagoda*, szef wydziału rachunków wojskowych, mianowany jest kawalerem orderu s. *Anny* 1 klasy, przez dyplomat pod d. 21 stycznia.

Przez Naywyższy dyplomat pod d. 28 stycznia, CESARZ JEGOMOŚĆ udarować raczył brylantowanymi znakami orderu s. *Alexandra Newskiego*, jenerał adjutanta barona *Toll* 1, szefa sztabu 1go wojska w nagrodę zasług uczynionych, i gorliwości okazanej w wypełnieniu rozkazów JEGO CESARSKIEY MOŚCI w smutnym dniu 14 grudnia, znajdując się wówczas w *Sanktpetersburgu* i przy osobie JEGO CESARSKIEY MOŚCI.

Przez Naywyższy dyplomat teyże daty jenerał major *Jefremow* 1, dowódca kozaków gwardyi, otrzymał znaki brylantowane orderu s. *Anny* 1 klasy.

Ku pamięci uroczystości religijnych, które Przenaywielebniejszy *Teofil*, biskup ekaterynostawski, odprawiał, z powodu śmierci zeszłego CESARZA, otrzymał w d. 28 grudnia, przez jenerała adjutanta Xiążęcia *Wotkońskiego*, brylantowaną pagnią, dla noszenia na piersiach; Przewielebni *Nicefor* Archimandryta klasztoru s. *Grzegorza* w *Bisukowie*; *Mateusz* Archimandryta nadetatowy klasztoru s. *Alexandra* w *Taganrogu*, i *Alexy Fedotow*, Archi-Presbiter katedralny w témże mieście, który sprawował obowiązki spowiednika CESARZA ALEXANDRA w czasie ostatniej choroby, otrzymali krzyże, ozdobione drogiemi kamieniami.

Wyjątek z odniesienia się Jenerała adjutanta Hrabiego *Orłowa-Denisowa* do Naczelnika Głównego Sztabu Jego Cesarzkiej Mości, pod dniem 29 stycznia 1826. N. 84.

Po odpoczynku, z przyczyny wielkiego mrozu, w *Mceńsku*, następnego dnia, po mszy s. i odprawionej panichidzie, z zachowaniem przepisane-go ceremoniału, o godzinie 10tej zrana, kondukt wyruszył na nocleg do wsi Wielkiego-Skuratowa. O 12 wiorst od miasta, na granicy gubernii tuleskiej, spotkali go Przenaywielebniejszy, *Damasceń*, z processyą, Gubernator cywilny *Tuchaczew-*

ski z Marszałkami, Obywatelstwem stanu ślacheckiego i ludem. Po odprawieniu modłów przez Nayprzewielebniejszego Biskupa orłowskiego, *Gabryela*, dla zadosyć uczynienia życzeniom wielkiego zgromadzenia mieszkańców, pragnących oddać ostatnią posługę dla spoczywającego w Bogu MONARCHY, dozwoliłem im ucałować trunę, a tymczasem duchowienstwo śpiewało: *Boże święty* i t. d. Potem kondukt postępował szczęśliwie do mieysca noclegu, i przybył tam o godzinie 4tej z południa.

D. 26, po odprawieniu zwyczajnego nabożeństwa, kondukt o godzinie 8mej zrana wyszedł do *Siergiejewska*. Niedochodząc dwóch wiorst do tego mieysca, spotkany był przez kupców i obywateli miasta *Kropiwny*, oddalonego od wielkiego gościncea o wiorst 20, którzy łącznie z mieszkańcami wsi *Siergiejewska* i okolicznych, sami ciągnęli żałobny powóz do cerkwi.

D. 27 szczęśliwe przybycie i nocleg we wsi *Karamyszewie*.

D. 28, dla dążenia do miasta *Tuły*, po skończeniu mszy s. i panichidy, kondukt wyszedł o godzinie 7 zrana. O 9 wiorst od miasta, przy niezliczonym zgromadzeniu ludu, maystrowie fabryki broni, klęcząc czekali przybycia konduktu, i z niewypowiedzianem poświęceniem się wynurzyli życzenie ciągnąć żałobny powóz. Po otrzymaném pozwoleniu, ośm wiorst oznaczone zostały gorliwą ich usilnością. O wiorstę zaś od miasta, kupcy i obywatele miasta, również klęcząc i z témżi prośbami, spotkali poświęconą trunę, i z równą gorliwością odmieiali swych poprzedników. U rogatek, liczna processya Duchowienstwa ze swoim Biskupem, Gubernator Cywilny, Urzędnicy, Obywatele i wszystkie zgromadzenia przyłączyli się do prowadzenia ceremonialnego. Przybrany w katedrze katafal i baldachim wspaniałością swoją przewyższa wszystkie, które dotąd były, i w całej sprawiedliwości służy za dowód świętego przywiązania do pamięci Błogosławionego CESARZA. Nie mogę przy tém zamilczeć o pobożności, przykładu niemającej, okazanej przez mieszkańców, na wstępie do tego miasta: gdyż, pomimo niepojętego mnóstwa ludu, cisnącego się na ulicach, w oknach, po dachach i parkanach, wszędzie zachowane było naygłębsze milczenie. Dzisiaj po mszy s. i odśpiewanej panichidzie, kondukt z należytą ceremonią, o 11 przed południem, w dalszą wychodzi drogę.

KRÓLESTWO WIRTEMBERSKIE.
Stuttgart d. 3 lutego.

Zawczora rano, odprawilo się w kaplicy greckiej, w *Rothenburg*, gdzie jest pogrzebiona Królowa, żałobne nabożeństwo za duszę zmarłego NAYJAŚNIEYSZEGO CESARZA ALEXANDRA. Ministrowie, członkowie ciała dyplomatycznego i osoby, ozdobione orderami rossyjskiemi, znajdowały się na tém nabożeństwie. (*J. d. S. P.*)

WIELKIE XIĘZTWO BADENSKIE.
Karlsruhe d. 3 lutego.

J. K. W. Wielki Xiążę przyjmował wczora na uroczystém wysłuchaniu, *P. Poletykę*, senatora i radcę tajnego NAYJAŚNIEYSZEGO CESARZA Jmci Rossyjskiego, który miał honor złożyć J. K. W.

list w którym NAYJAŚNIEJSZY CESARZ Jmé NIKOLAJ, uwiadamia o swoim wstąpieniu na Tron. (J. d. S. P.).

XIĘZTWO SZWERYNSKIE.
Szweryn d. 27 stycznia.

P. Obreshow, radca stanu i szambelan NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA Rossyjskiego, donosił dworowi naszemu urzędowym sposobem o śmierci NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA ALEXANDRA i wstąpieniu na Tron NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA NIKOLAJA. (J. d. S. P.).

XIĘZTWO OLDENBURSKIE.
Oldenburg d. 19 stycznia.

Zawczora obchodzono tu z oznakami zwyczajnej radości rocznicę urodzin J. K. W. naszego Xiążęcia, który rozpoczął 72 rok życia i 41 panowania swojego. (J. d. S. P.).

PRUSSY.

Berlin d. 4 lutego.

(z *Monitora Warszawskiego*).

Czytamy w pismach publicznych następujące rozporządzenie królewsko-pruskiego ministerium spraw duchownych, naukowych i medycyny, do wszystkich konsystorzów państwa:

„Zawiadomione zostało ministerium, że w Królewcu ma być rozszerzone mniemanie: „jakoby istniały pewne związki, których zamiarem jest potajemnie, lepsze niby, chrześcijaństwo rozszerzać, a mimo tego członkowie tego związku w brew przeciwnie głównym zasadom chrześcijaństwa działają,“ do których związków także dyrektorowie seminaryów i nauczyciele należą. Im bardziej ministerium uważa to za swój obowiązek, i prócz tego będąc kilkakrotnie wyraźną wolą J. K. Mści do tego wezwane, aby wszędzie głośno i otwarcie o rozszerzenie chrześcijaństwa starano się, a mianowicie po szkołach i innych naukowych zakładach, osobliwie zaś w założonych umyślnie tym końcem seminaryach, i instytutach nauczycielskich, im bardziej toż ministerium usiłowało obowiązkem swoim zadosyć uczynić, tém mniejsza okazuje się potrzeba przedsiębrania środków lub stowarzyszeń i związków dla dopięcia rzeczzonego celu; i tém bardziej lękałoby się o to należało, aby te związki, i stowarzyszenia, z postaci swej już prawom przeciwnie i zakazane, przez swęwnętrzną swą dążność, przewrótnego nie nabrały kierunku. Ministerium dotąd wprawdzie drogą przyzwoitą nie wie nie o bytności takowych stowarzyszeń; z tém wszystkiém nie ma powodu tań przed sobą, iż dążność religijna czasów naszych, tu i ówdzie na niebezpieczne wpada bezdroża, lub obłąkaniem grozi; dla tego jest naygorętszém pragnieniem ministerium, temu niebezpieczeństwu wszelkimi sposobami zapobiedz, a nadewszystko nie dozwałać, aby się miało jakimkolwiek sposobem wdzierać do szkół i innych zakładów naukowych. Jak dotąd, z całą usilnością starało się ministerium tym i tym podobnym obłąkaniem zagrozić przystęp do szkół, równie jak i owym czcym usiłowaniami, stanowcze prawdy i objawienia o istności Boskiej i jego woli, za wymiasty rozumu ludzkiego poczytywać; tak i nadal teyże drogi pilnować się będzie, i usiłować, aby wszędzie prawdziwa nauka chrześcijańska, z Pismem ś. zgodna, czysta i nieskażona głoszoną była; aby, bogoboynność, religijność i świątobliwe życie było ugruntowane i pomnożone, a tém samém prawdziwie chrześcijańska cnota we wszystkich stanach utwierdzoną się; to jest, ufność w Bogu, kontentowanie się losem od Opatrzności przeznaczonym, umiarkowanie i trzeźwość, wierność w dopełnianiu obowiązków powołania, sumiennność we wszystkich stosunkach życia towarzyskiego, posłuszeństwo Monarsze i zwierzchności, miłość bliźniego, i w ogóle wesoła, czynna i do wspólnego dobra zmierzająca pracowitość. Ministerium odwołuje się do wszystkich władz, powołanych wspólnie z niem, lub pod jego rozkazami, działać po szkołach i innych instytutach

naukowych, sądząc, iż wszystkie dzieła jego za miary i według możności swej ozuwać będą nad ich wykonaniem.“

Gdyby więc Konsystorz Królewski, lub którykolwiek z członków jego, o mniemaném stowarzyszeniu, o którym na początku wspomnieliśmy miał powziąć, choćby tylko z odgłosu, bliższą wiadomość, lub gdyby wiedział, że jakiegokolwiek dyrektora seminaryum lub nauczyciela religijną dążność szkodliwą dla instytutu się okazywała; o bowiązkiem sumnienia jego będzie, otwarcie i bez ogródki zawiadomić o tém ministerium, aby natychmiast dalsze śledztwa przedsięwziąć i albo w pierwszym zarodzie dążność tę szkodliwą stłumić; albo w przeciwnym razie wszelkie niesłuszne podejrzenia od osób wzmiankowanych oddalić było można. Ważność seminaryow nauczycielskich, wymaga nie tylko stosownego i ile bydy może najlepszego ich urządzenia, ale nadto wielkiego zaufania i szacunku ze strony publiczności. Im z większą przeto starannością zajmować się dotąd ministerium rzeczonymi seminaryami i obsadzeniem stosowném katedr nauczycielskich, tém więcej zależy na tém, aby ich dzielność, ani przewrótnymi dążeniami, które się nieznacznie wiśskają szkodliwą, ani też bezzasadnemi obawami i oskarżeniami zatamowaną nie była. Ministerium przeto oczekiwac będzie raportów w tym względzie jak nayprędzszych, naypóźniej za 8 tygodni, tę w końcu dodając uwagę, iż reskrypt niniejszy do wszystkich konsystorzów rozesyłanym został.“

W Berlinie 24 paździer. 1825. Ministerium spraw duchownych, naukowych i medycznych (podp.) *Altenstein*.

TURCYA.

Stambul dnia 10 stycznia. (1)

(z *Dostrzegacza Austriackiego*).

Dnia 26 grudnia otrzymała Porta przez kilku od kapitana baszy wysłanych Tatarów z obozu pod *Missolungą*, wiadomość o odniesionych znacznych korzyściach na morzu i na lądzie nad powstańcami w okolicy *Salona*. Oddział egipskiej floty, w którym *Ibrahim* basza znajdował się o sobiście z małym korpusem regularnego woyska, wypłynął z *Patras* do zatoki *Lepanto* pod dowództwem *Moharema* beja, zięcia Vice-Króla Egiptu, i w zatoce *Salona*, częścią zabrał 27 greckich statków i wiele innych pomniejszych przewozowych częścią je zniszczył. Poczém *Ibrahim* basza wysadził na ląd swoje woysko, natarł na Greków, będących pod dowództwem *Gourasa*, pod *Scala di Salona*, i przymusił ich po krwawey bitwie, do opuszczenia okolicy *Salona*, i do cofnienia się ku *Atenom*. Po osiągnięciu celu tey wyprawy, w której zdobyto znaczne zapasy żywności, popłynął *Ibrahim* basza na powrót do *Patras*.

Niemniej znaczna zdobycz, która szczególniej w obecném położeniu *Misslungi*, może mieć wielki wpływ na los tey twierdzy, dostała się w ręce turków, przez zabranie znacznej ilości pieniędzy transportu, przeznaczonego dla tamaczney osady. Seraskier *Reszyd Mehmed*, uwiadomiony przez zbiega schwytanego na czatach, o bliskim nadejściu tego transportu, wysłał w okolice *Krionero* oddział, który zabrał pieniądze, wynoszące 1200 kies czyli 600 000 piastrow z 20 grekami, i wszystko zaprowadził do tureckiego obozu.

Missolunga jest od pierwszych dni grudnia obleżona od strony morza północno-zachodniej przez Seraskiera *Reszyda Mehmeda* baszę; od strony wschodniej przez woysko wysadzone na ląd przy *Krionero* przez *Ibrahima* baszę, i Porta spodziewa się niezawodnie poddania się tey warowni. Nie potwierdziła się wieść przed kilku dniami rozniesiona o wzięciu twierdzy *Wassilandi*, leżącej blisko *Misslungi*.

W ostatnich czasach nie zaszło nic ważnego

(1) *Wielkie śniegi, które w górach Balkan spadły i wezbrały wielu strumieni z gór opóźniły tym razem o dni kilka nadejście poczty ze Stambulu. (Przypisek Dostrzegacza Austriackiego.)*

na innych miejscach teatru wojny. Ipsaryoci i Spezzyoci byli wciąż w nieporozumieniu i niezgodzie z Idryotami, a ostatni wypowiedzieli prawie zupełnie posłuszeństwo rządowi w *Napoli di Romania* (2). Miały zayść w *Napoli di Romania* r zruhy z powodu niewypłacenia zaległego żołdu milicyi, które aż przez sprowadzony oddział regularnego wojska poskromione zostały.

Pracują nader czynnie w tutejszey zbrojowni około uzbrojenia nowey eskadry, która się ma składać ze 4 dwumostowych okrętów; 3 fregat, 10 korwet i brygów. Posunięto niedawno 40 czauszów i podoficerów na stopień okrętowych kapitanów i poruczników i codziennie spodziewają się przybycia *Ibrahima* baszy z *Braila*, który ma objąć dowództwo nad wojskami mającemi wsiąść na tę eskadrę.

Dnia 3 b. m. wypłacono żołd janczarom; a przy tey okoliczności Baron *Zuylen* Królewsko-Niderlandzki Posł, miał uroczyste wysłuchanie u Sultana, któremu złożył swoje wierzytelne listy.

Od granic tureckich d. 26 stycznia.

List ze *Stambułu* pod d. 10 b. m. wyraża: „Słychać, iż Pan *Stratford Canning*, nim przybędzie do tutejszey stolicy, uda się pierwey do *Nauplia*. Obecność Kommodora *Hamilton* w Idryi pokrzepiła bardzo odwagę Greków. Flotty ich krążą na morzu, Moreycczykowie wzięli się do broni, i rzeczy zdają się brać inny obrót. Dowódca morski Cesarsko - Austryacki *Accutti* przybył d. 9 b. m. do *Stambułu*.”

Z powodu pożaru, który niedawno część przedmieścia *Galata* w perzynę obrócił, W. Sultán ponowił urządzenie, aby między 5 domami stawiano jeden murowany, i aby 5 domów drewnianych nie stawiano jeden przy drugim, chyba gdyby je murem przedzielono.

Zaraz po odprawionym Dywanie d. 9 b. m. posłano zalecenie do wszystkich prowincyy, aby haszowie byli w pogotowiu do wyścia z wojskiem za pierwszym rozkazem. Jest to dawny zwyczaj, gdy w kraju ościennym zachodzi zmiana rządu. W zbrojowni przysposabia się eskadra, która w Bosforze stać ma od *Raszik-Basz* aż do uścia w morze czarne.

— Dnia 14 —

Pomyślnie dla Greków wiadomości zdają się potwierdzać. *Nikitas* zadał dnia 7 grudnia znaczną klęskę *Ibrahimowi* baszy pod *Koryntem*, przy czém znany renegat *Lasevé*, teraz *Suleyman-Bey*, najpierwey uciekł. Udał się potem *Ibrahim* do *Patras*, gdzie *Miaulis*, który w inney bitwie z Kapitanem baszą podobniez odnosił korzyści, trzyma go w zamknięciu od morza, i przeszkadza mu działać przeciw *Missolundze*. Wiadomości te czynią mocne wrażenie na umyśle tutejszych Turków; jest to bowiem pierwsza zimowa kampania, którą Egipcyanie odbywają w Europie; niektórzy obawiają się, aby będący przy Egipcyanach Francuzi, którzy im zimową kampanią doradzili, za to nie pokutowali. Grecy zaś obiecują sobie tem korzystniejszy wypadek tegoroczney kampanii zimowey; że już od połowy grudnia Egipcyanie mieli ustąpić ze środka Morei. Zbiegły były Jenerał Neapolitański *Rossarol* zdobył *Trypolizę*, lecz śmiertelnie został raniony.

HISZPANJA.

Madryt dnia 24 stycznia.

(z Korrespondenta Hamburgskiego)

Zdaje się, że wynoszenie się wielu znakomych i bogatych właścicieli ziemskich zwróciło u-

(2) *Admirał Miaulis*, który sam tylko bawił z *Idryockiem* okrętami przy brzegu zachodney Grecyi, użala się w piśmie z d. 4 grudnia na spóźnienie się *Ipsaryotów* i *Spezzyotów*. Przyjaciół Praw czyni przecieź nadzieję, że oddziały okrętów tych wypiarzy połączą się wkrótce z *Idryotami*. Podobne nadzieje umieszcza także *Gazeta Powszechna*, wychodząca w *Nauplia*, w najswieższych swoich Numerach. (Przypisek Dostrz. Austr.)

wagę rady, która podała środki, skłaniające ich do powrotu. Wiadomo, że przed rukiem już rada kastylijska zatrudniała się tym przedmiotem, ale polityczne względy wstrzymały jey działania.

Niedawno rada kastylijska wezwaną dyła do podania raportu: jakim sposobem możnaby przywrócić do pierwszego swego stanu czystości, od r. 1808 bardzo odmienione obyczaje narodu hiszpańskiego? Raport ten podany został ministrowi sprawiedliwości a objęte w nim myśli i propozycye wskazują potrzebę ulepszenia edukacyi osobliwie dzieci grandów.

— Dnia 26 lutego. —

Zawczora odprawiła się rada stanu pod prezydencyą Króla. Rozprawiano na niey o stosunkach wyspy *Kuby*. Kiedy rzecz była o terażniejszym wycieczonym stanie skarbu, biskup leonski mówił z zapalem przeciwko duchowieństwu i wnosił, ażeby nowy plan zrobiono iżby duchowieństwo w miarę swego majątku przyłożyło się do potrzeb państwa.

Król Jmć podpisał dyplomaty puryfikacyiny *P. Colbe*, jeneralnego dyrektora dochodów publicznych, za czasu stanów *Kortez* i ministra skarbu podczas podróży do *Sewilli*, i rozkazał, ażeby mu odtąd opłacano połowę pensyi jeneralnego intenta wojska.

W *Sewilli* i w innych miejscach policya pilnie się wywiaduje: czy *Pani Millot*, uwięziona w pokojach *Infanta Don Carlos*, utrzymywała związki listowne z Portugalią i czy jey wyznania zgadzają się z prawdą?

Na radzie stanu roztrząsano plan ministra skarbu, względem zadzierżawienia dochodów krajowych. Wielu członków rady, osobliwie *P. Erro*, opierało się temu, i wniosek *P. Balasteros* zapewne zostanie bez skutku.

(z *Gazety Warszawskiej*).

Minister *Calomarde* ma złożyć swóy urząd, albowiem wysłany będzie do *Rzymu* w interessach Ameryki.

Rozeszła się tu pogłoska, iż według nowego układu z Francją, wojsko francuzkie jeszcze przez lat 3 zajmować będzie twierdze hiszpańskie.

W okolicy *Alcudia* w Andaluzyi pokazała się banda zbroynych łotrów, nazywających siebie konstytucjonistami.

W niższych klassach ludu hiszpańskiego $\frac{1}{2}$ części kobiet, a $\frac{2}{3}$ części męczyzn nie umie ani czytać, ani pisać; a nawet między znacznymi właścicielami ziemi i grandami jest wielu takich, którzy nie są w stanie napisać swego nazwiska.

Xiążę *San Carlos*, bawiący teraz w *Paryżu*, uda się w znaczeniu nadzwyczajnego Posła Dworu naszego do *Petersburga* z powinszowaniem N. Cesarzowi *Nikołajowi* wstąpienia na tron.

Gazeta tutejsza donosi z Ameryki, iż *Bolivar* umarł w okolicach *Lima*, iż w *Santa Fé* wybuchnęły wielkie rozruchy, iż chciano przebić Jenerała *Santander* za to, iż myślał ogłosić się dożywotnim Prezydentem, i że wojsko hiszpańskie pod dowództwem Jenerała *Olaneta* utrzymuje sławę swoję w *Peru*.

PORTUGALIA.

Lisbona d. 21 stycznia.

(z Korrespondenta Hamburgskiego.)

Król Jmć, chcąc wprowadzić oszczędność, ograniczył pensyą ministrów do 50,000 fr., licząc w to wszelkie dalsze pensye, które ze skarbu pobierali.

Jenerał *Luis Rego*, który był na wygnaniu w okolicach *Oporto*, za to, że się czynnie przykładał do ustanowienia rządu konstytucyynego, został teraz tu wezwany i od Króla z wielką faskawością przyjęty.

FRANCYA.

Paryż d. 7 lutego.

(z Korrespondenta Hamburgskiego.)

Oto jest mowa, którą miał *P. Ravez*, obymając urząd prezydenta w Izbie Deputowanych: „*Mości Panowie!* Kiedy dochodzę przyczyn, ich

ostateczney łaskawości, w obdarzaniu mię głosami swojemi, nie znajduję ich w niczem więcej, tylko w owej, wspaniałym umysłem wrodzonej, skłonności: z własney uprzejmości starbić przychylności, i dawniejsze dowody uprzejmości za prawo do nowych uważać. Większych praw do ich względów nie mam: i wdzięczność moję nie trudno mi jest publicznie wyjawić. Poświęcenie się dla Króla i miłość dobra powszechnego, tak mocno tę Izbę przenikają, że miały być pobudką do odznaczenia i pierwszeństwa. Każdemu z nas są znajome obowiązki, wynikające z naszego położenia. Każdy potrafi wszystkie te obowiązki wypełniać z ową mocną niezawisłością, która nie pobbąza, ani wielkiej massie, ani władzy, która ma swój początek w sumnieniu i zaręczona jest wolnością zdań. Wola Królewska nadaje mi prawo, do utrzymywania w kole naszym tych szlachetnych swobód. Te prawa wiernie będę wykonywał. Ciągłe posłuszny nietykalnym naszym przepisom i z równą bezstronnością zawsze je stosując, nayusilniey starać się będę, usprawiedliwić wasz szacunek i starać się będę przynajmniej przez moje usiłowania, okazać się godnym wysokiej łaski, którą N. Pan mię zaszczyca, chcąc bardziej nagrodzić wasze usługi, jak moją gorliwość.

Po skończoney mowie, Izba przystąpiła do głosowania na podziękowanie tymczasowemu, prezydentowi i sekretarzowi. Jeden z członków uczynił wniosek, iżby mowę Prezydenta wydrukowano. Prezydent wniosł potem, iżby doniesiono Królowi i Izbie Parów, że Izba deputowanych już się zupełnie urządziła. (Przyjęto). Potym weszła Prezydent deputowanych do wybrania trzech kommissy, to jest: 1) Kommissy do ułożenia adresu do Króla; 2) Kommissy prośb; 3) Kommissy obrachunkową. Kommissya do ułożenia adresu do Króla składa się z hrabiego *Boissiere*, hrab. *Sesmaison*, vice hrabiego *Harcourt*, *Gautier*, *Descordes*, *Chiflet*, *Martignac*, hrabiego *Blangy*, *Cardonnel*.

Zawczora przybył tu nowy poseł austriacki przy tutejszym dworze hrabia *Appony*.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*).

Xiaze Talleyrand, wielki podkomorzy i par, bawiący teraz na wyspach Hierskich, będzie mierzem w *Valencay*, a to stosownie do postanowienia prefekta departamentu *Indre*.

Pozawczora wieczorem o godzinie 8, wielka deputacya Izby Parów podała Królowi adresse ze zwykłym obrzędem. Adress ten jest treści następującej.

„Nayjaśniejszy Panie! Parowie Francyi, wierni twoi poddani, z głębokiem uszanowaniem zbliżają się do tronu Waszey Królewskiej Mości, szczęśliwi, że mogą Ci złożyć hołd mocney miłości i niezachwianey uległości. N. Panie! Parowie Francyi dzielili głęboki smutek, który serce W. K. Mości dotknął, z powodu zbyt wczesney śmierci wspaniałomyślnego sprzymierzeńca. Z pociechą przysmujemy wiadomość, że wszystkie mocarstwa zapewniły trwałość przyjaźnych uczuć dla W. K. Mości. Zapewniają oni nas, równie jak i W. K. Mość, że nic nie zachwieje dobrego porozumienia, które panuje między W. K. Mością a jego sprzymierzeńcami. Składamy W. K. Mości podziękowanie, za uwiadomienie nas o zawartym układzie z Królem W. Brytanii. Oddawna handel morski wymagał tych szczęśliwych wypadków, które W. K. Mość obiecuje sobie z tego związku. Handel będzie ożywionym, kiedy żegluga dwóch państw i ich osad, przestanie być krępowana uciążliwem i różnorod-

dnemi warunkami. Tym sposobem umocni się związek między dwoma wielkimi narodami, których zgoda tak ważny ma wpływ, na pokój świata.

Niepowrotne straty poniesione zostały w czasie burz rewolucyynnych. Staraniem W. K. Mości przyszło do skutku jedyne, jakie być mogło wynagrodzenie. Postanowiliś razem N. Panie ustalić los wyspy St. Domingo i zapewnić nieszczęśliwym osadnikom dawnym posiadaczom, pewne wynagrodzenie. Tak jest w rzeczy samej, nadszedł już czas, sagojenia rany, która coraz głębszą stawała się; i przynajmniej ochronienia od nędzy tych, którzy majątki swoje potracili; uczynienia wreszcie próby, jakimby sposobem za pośrednictwem handlu, można Francyi zapewnić niejakie korzyści, które jey ta osada (od lat 30 utracona) niegdyś przynosiła. W. K. Mość nie ograniczasz się jedynie na zapowiedzeniu prawa, względem podziału wynagrodzenia zachowanego osadnikom St. Domingo: dajesz nam albowiem zapewnienie, że przez ostateczne odłączenie się tey osady, nie będzie naruszona pewność tych, które jeszcze posiadamy i że przez to wszelka dalsza obawa musi zniknąć. Nowe ulżenie 19 milionów, które W. K. Mość zapowiadasz bez uszczerbku w zaspokojeniu potrzeb kraju; a nawet znaczne uposażenie wielu gałęzi administracyynnych, uświęcone niejako polepszeniem losu sług ołtarza świętey naszej wiary; to wszystko stanie się nowym dobrodzieystwem panowania W. K. Mości. Wszyscy francuzi życzą tego, aby w rozwinięciu ich ducha przemysłowego i postępkach wewnętrznej pomyślności, mógł być znaleziony środek, uwolnienia płacących podatki od uciążliwych opłat, gdy się jednak zadosyć uczyni niezbędnę potrzebie, to jest religii.

W. K. Mość przedsięwziął zwrócić uwagę naszą na przedmiot, który zbyt blizki ma związek z istotą rządu monarchicznego, a razem z rękoynią swobód przyznanych lub wprowadzonych przez ustawę konstytucyynną. Stopniami wzrastające rozdrobnienie własności gruntowej i skutki które ściągnąć może na pierwsze podstawy obierzey reprezentacyi, podwakroć już zwróciły uwagę Izby Parów, a to przez wzgląd na interessa korony, rodzin i naszych politycznych instytucyi. Jesteśmy, jednego z W. K. Mością zdania, że utrzymanie rodzin ustala tę pewną trwałość, która jest pierwszą potrzebą państw. Czujemy także potrzebę, porównać prawo polityczne z cywilnem, podług prawideł, które są naygodniejsze z naszymi zwyczajami, z porządkiem wprowadzonym, a mianowicie, które nieograniczają oyców familii w wolności rozporządzenia. Z uszanowaniem i ufnością oczekujemy projektu, który w imieniu W. K. Mości ma być nam podany. Nasza rozwaga, a nawet nasze wątpliwości, powinny być kierowane ważnością publicznych i prywatnych interessów, które obeymuje tak ważny przedmiot.

N. Panie! śmiało możesz polegać W. K. Mość na czynney gorliwości Parów Francyi; i możesz być pewnym pomoocy naszej w doprowadzeniu do skutku zamiarów Twoich, dążących do szczęścia kraju i zapewnienia dobrodzieystw, które nam odrodzenie się polityczne zapewnia. A któż może naruszyć tę pewność, kiedy widzimy kraj w stanie kwitnym, Ustawę Ludwika XVIII, wszędzie czczoną, prawa sumniennie wykonywane, podatki opłacane i złagodzone, przemysł i kunszt zachęcane; nędzę wspieraną, swawolę zgromioną przez zdrowy rozsądek i publiczne sumnienie: Imię Króla od końca do końca Francyi błogosławione.“

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 17 lutego v. s. 1826 Roku.

О В Ъ Я В Л Е Н І Е.

1. **ИМПЕРАТОРСКАГО** Воспитательнаго дома, оиъ Санктпетербургскаго Опекунскаго Совѣща симъ объявляеися; что въ ономъ продается задолженное и просроченное недвижимое имѣние, Подполковника Викентія Игнатьевича Чаплида, состоящее: Могилевской Губерніи мѣстиславскаго повѣна при имѣніи, Колесникахъ въ деревняхъ: Фущаръ 142, Лысовой будъ 58, Конарцинь 50, Максимовкѣ 45, Антоновкѣ 12, Зилиничкахъ 15, и садъ Колесникахъ 78 и ното 400 ревизскихъ мужеска пода душъ, съ рожденными после ревизіи, со всею принадлежащею къ нимъ емлею и всякимъ на оной спроеіемъ, для чего и назначены торги сего 1826 года, первый марта 30, второй апрѣля 1го, и третій 6 числа. Жалующія куриды имѣніе сіе, могутъ являица въ Опекунскій Совѣщъ показанныхъ чиселъ въ присудивенное время, и видѣть въ ономъ продаваемому имѣнію оиъсь и условіе.

За Экспедитора Осмоловскіи.

2. Od Rady Sankt-Petersburskiej CESARSKIEGO domu wychowania ninieyszém ogłasza się, iż w niey przedaje się dany w ewikcyi, za nie dotrzymanie terminu, nieruchomy majątek Podpółkownika Wincentego Ignatiewicza Czaplica, położony w Witebskiej Gubernii mѣstislawskiego powiatu przy majątku Kolespikach we wsiach: Futorze 142, Lysowey budzie 58, Konarszczynie 60, Maksimowce 45, Antonowce 12, Ziliniczkach 15 i we wsi Kolesnikach 78, w ogóle 400 rewizyynnych dusz płci męzkiej z urodzonymi po rewizyi, ze wszelką należącą do nich ziemią, i ze wszelkim na niey zabudowaniem; do czego naznaczone targi terażnieyszego 1826 roku: 1szy marca 30, 2gi kwjetnia 1go, a 3ci 6go; życzący kupić ten majątek zechcą przybyć do Rady Opiekunckazy w pomienionych terminach wozasie posiedzeń, i widzieć przedającego się majątku inwentarz i warunki.

За Экспедитора Осмоловскіи.

1. Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż w Rządzącym Senacie mają się odbywać targi na sosowy i konsumpcyyny pobor w miastach guberniy: Wileńskiej: w Wilnie, Kownie, Wilkomierz, i Poniewieżu; Grodzieńskiej: w Grodzie, Brześciu, Kobryniu, Pruzanie i Nowogrodku; również na konsumpcyyny i propinacyyny pobor w Białostockim Obwodzie od 1827 do 1831; a zatem życzący ze stanu ślacheckiego lub kupców tuteyszey gubernii należec do targow, zechcą przybyć sami lub przysłać od siebie umocowanych do Rządzącego Senatu z dostatecznymi i prawami do przyjęcia pozwolonymi kaucyami, na dzień 1 marca terażnieyszego roku.

Dnia 16 februaryi 1826 roku.

Sowietnik A. Łazarowicz.

Sekretarz Kleyst.

Naczelnik Stołu Kowalenok.

1. Od Litewsko - Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na uzyskanie dlugu od sukcesorów zmarłego Kamercalmeystera 6tey klasy Goleniszczewa Kutuzowa, pożyczkowému Bankowi Państwa 1208 rubli assygn., przezna-

czone na sprzedaż z publicznego targu 12 dusz płci męzkiej włoscian ze wszelką do nich należnością, oddaney w ewikcyą wsi Wenciuny w Treckim powiecie do tych sukcesorow należney, ocenione 3000 rubli assygn., a rocznego z nich dochodu wyliczono 579 złotych, albo 86 rubli 85 kop. srebrem; a zatem dla niejawnienia się życzących na trzeci raz naznaczone terminy, napowo naznaczone w dniach: 1szy 29, 2gi 30 następnącego marca, a 3ci i ostateczny we trzy miesiące od dnia pierwszego wydrukowania, które później nastąpi w Sanktpetersburskich albo Moskiewskich gazetach, a zatem życzący należec do targow, zechcą przybyć na oznaczone terminy do tego Rządu. Dnia 9 februaryi 1826 r.

Sowietnik A. Łazarowicz.

Sekretarz Kleyst.

1. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż jeżeli się znajdzie właściciel 6ściu srebrnych łyżek i perkalowey chustki, skradzionych przez arezstanta Pawłowa, niewiadomo w jakiej karczmie i u jakiego żyda, zechce przybyć z dostatecznymi dowodami do tuteyszego Rządu dla odebrania tych rzeczy.

Sowietnik A. Łazarowicz.

W obowiązku Sekretarza Tytularny Sowietnik

Sokołowski,

Powytczyk J. Hłotow.

1. Sąd Grodzki Powiatu Nowogrodzkiego w skutek Ukazu Sądu Głównego 2go Departamentu Gubernii Litsko Grodzieńskiej, stosownie do Dekretu oczewistego tegoż Sądu Głównego w sprawie konkursowey Sukcesorow Karola Szylinga z Kredytorami rozsądzoney, wyszłego, spełniając sledztwo o zadaney przez Jana Szylinga oraz Faustyna i Barbarę z Szylingow Berdowskich odstawnych kapit. woysk Ross., Starozakonnemu Faytelowi Izraelowiczowi Dworzockiemu fabrykacyi obligu Karola Szylinga na rub. srebr. 1800, temuż żydowi wydanego, gdy mimo własnego tychże Szylinga i Berdowskich ku dowodzeniu tego zabrania się, i czynione przez Sąd ninieyszey rekwizycye, ciż Dellatorowie aż dotąd z dowodami dla objaśnienia nie przybyli, i gdzieby się sami znajdowali gdy nie jest wiadomo, i kiedy dzieło powyższe w tym Sądzie zaprowadzone jedynie dla tego ukończyć się nie może; przeto mocą Naywyższego Ukazu pod dniem 17 augusta 1797 roku Rządzącemu Senatowi danego, Sąd Grodzki posrednictwem Senatskich wiadomości i Kurjera Litewskiego przez trzykrotne ogłoszenie wzywa pomienionych Jana Szylinga tudzież Faustyna i Barbarę z Szylingow Berdowskich iżby w przeciągu miesięcy trzech od daty zaawizowania sami przez się lub prawnie umocowanego Plenipotenta z dowodami w zjasnionem przedmiocie posługującymi dla uczynienia potrzebnego w tem objaśnienia w Jurydykcyi Sądu Grodzkiego Pttu Nowogrodzkiego jawili się. Za uchybieniem czego że Sąd Grodzki przewodnią praw krajowych i Ukazow, i pod nie-

stannością strony, do rozsądzenia takowego dzieła przystąpi, ostrzega. Datt w Nowogrod-ku 1826 roku mca februaryi 8 dnia.

Juhanowski G. N. Prezydent.
Jablonski G. Now. Sędzia:
Bohdanowicz Sędzia.
Regent Baranowicz.

1. Komitet Wierzcycieli Radziwiłłowakich za wolą Naywyższą ustanowiony, odebrawszy wiadomość przez pośrednictwo Kommissyi ustanowionej na rozbiór interessow Radziwiłłowakich o doysciu Ukazu z Rządzącego Senatu do teyże Kommissyi d. 27 stycznia idącego roku za N. 106 datowanego, którym to Ukazem gdy dzieło o oddział dóbr ordynackich rozsądzone w rzeczoney Kommissyi, zalecono na rozbiór do Rządzącego Senatu dostawić, a sprawa takowa zajmująca wiele stron i interessująca szczególnie Wierzcycieli massy Radziwiłłowskiej, aby była wiadomą na jakim jest stopniu tymże interessowanym stronom, Komitet Wierzcycieli uznał za rzecz potrzebną o doysciu tegoż Ukazu przez Gazetę zawiadomić.

Antoni Sollohub Członek Komitetu Wierzcycieli Radziwiłłowakich.

1. Na skutek Dekretu Sądu Kommissyi Radziwiłłowskiej dnia 18 decembra 1825 roku zeszłego, Apolonia matka, Jan syn, Teressa, Marya i Anastazy córki Kochanowiczowie pod sprawą Opieki zostający, WW. Izabellę matkę, Alexandra, Frydryka synow, Julię i Wiktorję córki Kochanowiczow, wespół z ich Opieką, w dowodzie należenia do funduszu po Bazylim Kochanowiczu pozostałego, jako niewiadomych z osiadłości i pomieszkania pozwem do drzwi Sądowych na dniu 15 praesentium przybitym zaacytowali, i tenże fundusz w massie JO. Xiężniczki Radziwiłłówny będący, do finalney rozprawy przyaresztowali; Oczem przez ninieyszą awizacyę zawiadamiają, i do stanności przed Sądem rzeczoney Kommissyi w terminie prawnym wzywają.

Dozwolono powyższą awizacyę drukować w Kuryerze Litewskim Dnia 15 lutego 1826 r. Cenzor Radzca Stanu Ignacy Reszka.

3 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski za Remissą Sądu Głnego 2go Departamentu Gubernii Mińskiej, 1824 roku lipca 14 dnia nastalą, w majątności Małych Doleach Powiecie Borysowskim na cel domierzenia satysfakcyi wierzcycielom WW. Adama Eustachego i Kajetana Korsaków Marszałkowiczów Ptu Lepelskiego odbywający się, zawiadania interessowane strony, iż dnia 20 lutego następnego miesiąca niezmiennie do namowy sprawę konkursową wezmie, i na niestawających do wymienionego terminu zgodnie z Remissą wieczystą utratę pretensyi zakryśli, z tymi zaś, którzy do massy usprawiedliwie się z zawinień zostają w obowiązku, również in contumaciam wedle praw postąpi. Dat 1826 stycznia 20 dnia.

Florian Swida Sędzia i Exdywizor.
Tadeusz Obrąpalski P. Z P. M. Exdywizor.
Franciszek Kuściński Exdywizor.
Exdywizor Regent Nielubowicz.

3. Sąd Ziemski Powiatu Szawelskiego za

przywołaniem sprawy JP. Wincentego Kiewnarskiego Pisarza Ziem. Rosieñ. z JPPanami Wasniewskimi, Gosćkiewiczami, Mackiewiczem i W. Rymgayłową, oraz dalszemi kredytorami wznieceoney, na zasadzie dekretu Sądu Głównego Litewsko-Wileńskiego 2go Departamentu 1825 7bra 18 dnia ogłoszonego, celem zmasowania wszystkich długow debitora, i ulokowania onych na dobrach Pokrożenciu w Ptcie Rosieñ. Podurupiu i Miżuciach w Ptcie Szawelskim leżących, tudzież wszelkim funduszu pomienionego Pisarza Kiewnarskiego, dnia 23 januaryi 1826 jako wbiegu sprawy konkursowey komportacyą wszelkich dokumentow, do skutecznienia przez wszystkie strony, w ciągu dwóch tygodni mscą marca teraznieyszego roku, ze wzajemnem wypisem kopiow przeznaczył, inwentaryę majątku uznał, administracyę zadeterminował i swoję czynność do dnia 1 junii 1826 roku odłożył, w którym czasie będą rozwiązywane wszelkie wzajemne stosunki i sprawa ostatecznie wezmie się do namowy, iżby więc wszyscy kredytorowie W. Pisarza Kiewnarskiego tego nieomieszkali terminu, a dla objawienia swoich pretensyow w ninieyszym stawali Sądzie i we wszem skutecznili przepisy cytowanego dekretu, pod obawą utracenia rzeczy obowiązując o takowém postanowieniu trzykrotne przez Gazetę Kuryera Litewskiego awizując.

Ludwik Billewicz Prezydent Ziem. Szaw.
Telesfor Burba Sędzia Ziemski Powiatu Szawel.

Ziemski Szawel. Pisarz Jan Jagmin.

2. Michał Zaleski b. Podkomorzy Ptu Rosieñ: Jeneralny massy funduszw i interesow JOXki Stefani Radziwiłłówny Prokurator, zapozwałem przez oddzielne cztery pozwy 1826 lutego 5 powynaszane i w Aktach Kommissyi zeznane, przed Sąd Kommissyi na urządzenie interessow Radziwiłłowskich w Wilnie ustanowiony 1). *W. Augustyna Smoleńskiego* b. possesora dóbr Wał i Milesek po dekretach mianowicie ostatnim 1826 febr. 4 kontumacyynym, o warowanie mieysca stanności, o sądenie dla massy f. 2,555 g. 25 z procentami i expensami prawnymi. 2) *Sukcessorów Jana Bekiera* b. doktora medycyny w Nieświżu po dekretach a szczególnie ostatnim 1826 lutego 4, o warowanie mieysca stanności o oczewisty wyrok, przez który, o skasowanie pretensyi na f. 21,742 g. 3 do massy zastosowanej i o powrót expensow prawnych. 3) *Jana i Sekundy z Kuroczyckich Woyciechowskich, Mikotaja i Antoniny z Kuroczyckich Wańkowiczow i Karoliny Kuroczyckiej* niezameżney w assystencyi Opieki, o extradycyę wszelkich dowodow do archiwum massy, o zapisanie wieczney ammissyi na pretensyę o f. 4000 do massy zastosowanej, o sądenie expensow prawnych. i 4) *Sukcessorow Xdza Michała Dłuskiego* Archidyakona Prałata Katedry Wileńskiej i K. waler, po dekretach a szczególnie 1826 lutego 4 kontumacyynego, o warowanie mieysca stanności, a przez ostateczny dekret o skasowanie pretensyi do massy nie slusnie zastosowanej dawności i amissyi ulegley, a nawet oplaconey, o nakazanie powrotu wszelkich w tém postugujących dowodow do archiwum massy i powrót wydatkow prawnych. Jakowych stron ponieważ mieszkania nie są wiadome o takowym zapozwaniu przez ninieyszą awizacyę zawiadamiam. Michał Zaleski Prokurator massy.

Pozwolono drukować, 9 lu ego 1826 roku Cenzor, Radzca Kollegialny Symon Zukowski.

3. MIKOŁAJ Pierwszy z Bożey łaski IMPERATOR Samowładnyca Całą Rosyją etc. etc. etc.

Urodzonym Andrzejowi Bazylego synowi von Hernetowi Kapitanowi, Katarzynie z Berchmanow von Hernetowej Kapitanowej, a jeśliby kto z nich żyć przestał to ich potomstwu i Successorom, Juliannie z Berchmanow von Hernetowej Majorowej z potomstwem i Successorami: pozew przed Sąd Ziemski Pttowy Witebski, na kadencją teraz sądzącą się, i do każdego przypadnienia sprawy; z powództwa Urodzonego Fiedora Fiedorowicza Barona Wolframzdorfa Podpółkownika i Kawalera w rzeczy oto: iż obżalni WW. w roku 1811 apryla 13 dnia wydanym, a 18 maja w Sądzie Ziemskim Pttowym Witebskim przyznany obligacyynym zapisem, każda osoba po udzielnie, to jest obżalny Andrzej von Hernet Kapitan rubli assy. 256 i kop. 25. Obżalna Katarzyna von Hernet Kapitanowa rubli ass. 256 kop. 25, i obżalna Julianna von Hernet Majorowa rubli ass. 256 kop. 25; w każdym roku przez ciąg dni życia żalę się Deltora w dniu 23 apryla nayakuratniey opłacać obowiązałście się, a nawzajem Żalujący się Dellor obok przyznania rzeczzonego obligacyynego Zapisu Dokumentu przez zeszlą żonę swoią a siostrę Obłnych w temże 1811 Ru. apryla 15 dnia sobie wydanego i wszelkiew do Dóbr Wysotek pretensyi odstąpił, mimo jednak na fundamencie rzetelności i prawa nastalych zapisow Obłni WW. bplaty každo-roczoney summy od nastania takowego Zapisu aż dotąd nieuisciłście, a nawet na podawane w Ru. 1820. i 1821 latach skargi proźby do Witebskiego Gubernskiego Rządu w odpowiedzi swey nierzetelnie donosić osmieliliście się, jakoby Żalcy się podpółkownik i Kawaler Baron Wolframzdorff Dokumentu obligacyynego wyżej datą pokazanego w przeciagu kilka tygodni od nastania zrzekł się; i zarazem poniżej w temże samym doniesieniu wyrazić poważyliście się, jakoby za tym Dokumentem opłaciłście a to nayprzód razem całą należność a później ratami w ciągu lat kilka składając w dowodzie tak mylnego doniesienia wydaną przez Żalęgo się w Ru. 1815 Urodzonym Rentełowi na udzielną zupełnie summę i obcey zupełnie osobie kwietacyą w przyjęciu summy 5,905 Rubli; i nakoniec Obżalny Kapitan Andrzej von Hernet wyrzekł się jakoby takowego obligacyynego Dokumentu nigdy z osoby swojej niewydawał i niepodpisywał. Kiedy przeciwnie nietylko z osoby swojej wydał, podpisał i z osoby swojej pokazaną część płacić obowiązał się, lecz nadto sam osobiscie z osoby swojej w Sądzie Powiatym Witebskim stawając, takowy Dokument Obligacyyny przyznał, z tego powodu ponieważ wszystkie akta i Dokumenta między Żalym się i Obłnymi są stanowione, przyznawane i jawione w Sądzie Powiatowym Witebskim, ponieważ Obłny Kapitan Hernet długi i nawet podpisu z własney osoby wypiera się, gdy własny ten dług w części własny na Dokumentcie wyrażony w Sądzie Powiatowym Witebskim przyznał i zająwił, z tego powodu Żalcy się idąc przed tenże sam Sąd gdzie mieyscowe Akta (których nigdzie przewozić nie wolno) rzecz naydokładniey wyswiecili i wypierającego się obwinić lub uniewinić zdołają w Roku ominionym 1825 Junij 4 wyniesionym wedle prawa Pozwem zawołał; lecz Obłni WW. dążąc jedynie na zwłokę zawołani aktoratem 19. Oktobra z pogardą prawa do Sądu nie staneliście i wzdać siebie na Baniocyą doczesną i wieczną zmusiliście, w przewodnictwie czego Żalcy został zagnalonym pozwać

powtórnie w proźbach: Wyroku wyżej datą powiedzianego, a w ślad za nim Dokumentu obligacyynego utwierdzenia, zalegley za nim summy po termin naznaczyć się mający do opłaty z wszystko letniemi procentami i wydatkami procederowemi sądenia, oney nie tylko na wszelkim majątku gdzieby się tylko jakiego bądź tytułu okazał zabezpieczenia i wyprzedać nakazania, lecz nadto odpowiedzi do osob stosownie do prawa temu Krajowi gdzie Akta nastaly darowanych, i stosownie do przedłożenia tuteyszego Jenerał Gubernatora rozciągnienia, i tego wszystkiego sądenia, co w sprawie proszonym i dowiedzionym będzie, z wolności poprawienia się na Żalobie.

Roku 1826. Januaryi 29 Dnia Woźny niżej piszący się swiadcę tym Rellacyynym Kwitem, iż dwie Kopie Pozwu we wszem z Autentykiem zgodne w sprawie JW. Fiedora Fiedorowicza Barona Wolframzdorfa Podpółkownika i Kawalera: po WW. Andrzeja Bazylego Syna von Hernet Kapitana. Katarzynę z Berchmanow von Hernetowej Kapitanowej lub w przypadku ich albo któreykolwiek osoby zeyscia onych potomstwo i successorow, oraz Juliannę z Berchmanow von Hernetowej Majorowej, a na przypadek jey zeyscia jey potomstwo i successorow do Drzwi Sądowych Witebskiego Powiatu przybiłem, a drugą dla zawiadomienia i opublikowania całej powszechności do Gazet Kurjera Litewskiego podałem, i o terminie stawania do rozprawy w Izbie Sądowej et in foro publico ogłosiłem i obwołałem. Datt ut supra.

Felician Tolłoczko Woźny Sądu Gilgo 2go Witebskiego Departamentu.

Pozwolono drukować. Wilno 6 Lutego 1826 roku Cenzor Radzca Kollegialny Symon Zukowski.

3. Excerpt Oswiadczenia z Protokółu Potocznoego Sądu Ziemskiego Pttgo Dryzienskiego, w Dacie poniżej wyrażoney w temże Protokóle zapisanego, pod Pieczęcią Urzędową Stronie żądającej wydaje się.

Roku 1826 Miesiaca Januaryi 19 dnia. Oswiadczenie niżej podpisanego Adolfa Szukiewicza zabni się w następnym pojaśnieniu, iż mając za obligami, pierwszym w roku 1807 febr. 25 dnia na zł. pol. 20000, drugim 1812 marca 19 na zł. 10000 JP. Józefowi Czalijewskiemu, trzecim 1819 marta 21 Barbarze Szumowiczównie na zł. 20000, i czwartym w 1812 marca 19 na zł. 22500, mnie Adolfovi Szukiewiczowi przez zeszlęgo Antoniego Szumowicza wydanemi, po wzięciu przelewow w roku 1822 febr. 17 od JP. Czalijewskiego z Successorami Antoniego Szumowicza process do Rządzącego Senatu po Skardze przeniesiony i nierozwiązany, kiedy dopiero przez dokument ugodliwy z W. Szumowiczową w asystencyi Opiekuna, na rozkład wypłat sobie corocznych przez lat dziesięć ugodziłem się, przeto że takowych czterech obligow ani przelewać nikomu, ani czynić za onemi dopominkow niebędę, oświadczam jako do zwrótu po opłacie W. Szumowiczowej należnych, jakowe oświadczenie do Redakcyi Kurjera Litewskiego podać dozwalając w Aktach Ziem. Pttu Dryzienskiego umieszczam i one podpisuję. U takowego oświadczenia podpis Aktora następny. Adolf Szukiewicz b. Podkomorzy Lidzki.

Zgodno z Protokółem potocznym. Ignacy Lipnicki Regent Ziem. Powiatu Dryzienskiego.

Pozwolono drukować. Wilno d. 8 lutego 1826 r., Cenzor, Radzca Kollegialny Symon Zukowski.

2. Rząd CESARSKIEGO Uniwersytetu Wileńs. podaje do publicznej wiadomości, iż w kassie Lyceum Wołyńskiego w Krzemieńcu znajduje się rubli sr. 900 przeznaczone do procentowania; ktoby więc życzył takową sumę pozyczyć, ma oto podać prośbę do pomienionego Lyceum albo do Rządu Uniwersytetu Wileńskiego, i dołączyć świadectwo Sądu Głównego 2go Departamentu o swobodności dusz w ewikcyą za pomienioną sumę oddadź się mających.

S. F. Mierzejewski.

2. Sąd Ziem. Ptu Rosień. w sprawie Konkursowej kredytorów zesłego Krzysztofa Olendzkiego Szambel. b. dworu Pol. z jego sukcesorami, oraz dalszemi fundusz odpowiedzi nległy utrzymującemi, wyrokiem swoim 1825 października 6 d. zaszył, termin namowy na dzień 22 grudnia rzezonego r. zapowiedział; z powodu atoli zakroczonej śmierci Pawliny z Oranowskich Olendzkiej Szambel. jey sukcesorowie i dalsze strony do tegoż konkursu należące, gdy zupełnego usposobienia do oczywistej rozprawy mieć nie mogły, dla dostatecznego przygotowania się do teyże rozprawy, czasu do 15 terazniejszego miesiąca febr., udzielił; gdyby zaś nadal podobnym do uprzedniego postąpieniem, strony niegotowością niewymawiały się, przez niniejszą trzykrotną awizacyą uprzedza, iż od wyrażonego terminu, do dnia pierwszego mca marca 1826 słuchać będzie doniesień stron interessowanych, a po czém do namowy przystąpi, i dla nie stawających prawną amissyą zapisze. Dat 1826 mca februar. 8 dnia.

Konstanty Lutkiewicz Sędzia Ziem. P. R.
Wincenty Ostrowski Sędzia Ziem. Ptu Ros.
Wincenty Kiewnarski Pisarz Ziem. Ptu R.
Teofil Dowiat Reg. Ziem. Ross.

2. Szlachecka Powiatu Wilkomierskiego Opieka, przy oddaniu całkowitego funduszu, po bezpotomnie zmarłej Tekli Jakubowskiej (która ciągle miała mieszkanie w mieście Wilkomierz) jey rodzonej siostrze Elżbiecie z Jakubowskich Jagiellowej, za rękojemstwem przez jey syna Jana Jagiellę, i szlachcica Karola Masłowskiego, na funduszach ziemnych złożonym, dla upewnienia się, czy nie odkrywają się dalsi do funduszu zesłej Tekli Jakubowskiej pretensorowie, mianowicie sukcesyyni, przez rezolucyą 9go lutego 1825 roku ustanowioną, zakreśliła; uczynić w Gazecie Kuryera Litewskiego, awizacyi ogłoszenie, iżby kto się zna bydź uczestnikiem do wyrażonej sukcesyi, w przeciagu jednego roku od czasu takowego ogłoszenia jawił się z dowodami stosunek utwierdzić mogącemi, w niniejszej Opiece z zastrzeżeniem, iż po upływie zakreślonego rocznego czasu, gdy w ciągu onego nie zaydzie żaden dopominek, zjasniony spadek w bezpośrednim własnictwie szlachcianki Jagiellowej zostanie, obowiązek złożoney kaucyi znikać będzie, i wszelkie przypytywania się do sukcesyi po Tekli Jakubowskiej przyjętemi nie będą. Dopiero zatem takowe ogłoszenie Opieka ułatwiając wzywa Sukcesorow zesłej Tekli Jakubowskiej pod opisanemi wyżej w postanowieniu warunkami. Datt 1826 stycznia 27 dnia.

Zastępujący Marszałka Prezes Sądu Ziemskiego Wilkom. Onufry z Klimontu Klimowicz.
Sekretarz Józef Daneykowiez.

Ogrodowych krajowych i zagranicznych w atunkach najlepszych znajdujących się do sprzedania w ogrodzie P. Umińskiego za Wileńską Bramą, idąc do Zielonego mostu na siennym Rynku naprzeciwko kościoła Sgo Jerzego w Mieście Wileńskim pod Nrem 853 położonym.

	Sr.	Kop.
Mayranu	paczek	15
Bazyliki i Cząbru ogrodowego	po	15
Ogorkow inspektowych holenderskich długich		15
ditto angielskich białych		15
ditto francuzkich zielonych długich		15
ditto kardyszonow małych		10
ditto gruntowych		6
Melonow w passy wielkich i francuzkich białych	po	15
ditto francuzkich de Pesos rannych		20
ditto Melonow kandelupow rannych płaskich		20
Kawonow ukraińskich wielkich i francuzkich rannych	po	20
Kalafiorow holenderskich wielkich i cypryjskich rannych	po	30
Pimpinelka i borago czyli ogurecznik do sałaty	po	15
Sałaty żółtej ranney inspektowej	lot 1 po	20
Sałaty francuzkiej nakrapianey	ditto	15
Sałaty hiszpańskiej wielkich głów przedniey		25
Sałaty cukrowey wielkich głów	po	20
Sałaty rasponki z pod śniegu używaney		20
Sałaty rzymskiej wielkich głów długiey		20
Endywii głowiastej fryzowaney zieloney i białey		15
Redysy miesięczney ranney różowej i białey		10
Redysy czerwoney i fioletowey przezroczystey		10
Redysy letnicy czerwoney i białey długiey		4
Trybulki czyli kerbelu		10
Cybuli hiszpańskiej czerwoney wielkiej		10
ditto . . . ditto żółtey		10
Płodzistu wielkiego		7
Perow zimowych wielkich i letnich		10
Salerow holenderskich wielkich		10
ditto francuzkich gładkich wielkich		12
Szpinaku holenderskiego wielkiego	lot	3
Szczawiu w gatunku najlepszym		15
Szparagow holenderskich grubych		15
Burakow holenderskich czerwonych ćwikłowych	funt 1	60
ditto angielskich okrągłych ćwikłowych		60
Marchwi pomarańczowey		1
Galarepy fioletowey i białey	lot	10
Kapusty białey holenderskiej wielkiej		12
ditto czerwoney na sałatę		10
ditto włoskiej fryzowaney safoyki		12
ditto brukselskiej		10
Brukwi żółtey angielskiej		20
ditto czerwoney		10
Jarmużu zielonego i fioletowego fryzowanego		10
Rzodkwi zimowey czarney i białey		10
Pietruszki tatarskiej grubej funt 1		90
ditto cukrowey wielkiej . . . ditto		90
Cykoryi ogrodowey grubej . . . ditto		80
Fasolu białego tyczkowego wielkiego ditto		30
Gróchu cukrowego strąca wielkiego ditto		30

Drzewka fruktowe, jabłka, gruszki w różnych najlepszych gatunkach. Agrest angielski wielki w 4ch gatunkach, porzeczki holenderskie wielkie różowe i czerwone i białe przezroczyście; maliny amerykańskie wielkie żółte i czerwone, i orzechy tureckie. Winogrona. Róża centyfolia blade różowa i biała. Czarna centyfolia; rózy miesięczne w różnych kolorach. Oraz lonicera semper florens i caprifolium, i tartarica i inne rośliny kwiatowe zimą trwałe, do wysadzenia klombow i okrycia altan służące, oraz ziół kwiatowych i do użycia potrzebnych. Zyczący sobie nabyć za cenę pomierną w tymże ogrodzie każdego czasu dostaną.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 12 lutego; rub. srebr. 3 rub. 77 kop., imperyal 37 rub. 70 kop.